

ЧЕТВЪРТЪКЪ

ЗА ДОБРОТВОРЕНІЕТО.

Не имаме здѣ пребывающаго гра-
да, но гражданиаго въскрѣмъ.

Благослови отче!

Благочестиви христіане, ние сичките сме должни да събираме душевни добрины отъ божествените поученія, като онѣ, които събираятъ златото отъ земните рѣды, и отъ свѣтъвното богатство. Инокато са трудащи човѣците толко за свѣтъвното богатство, което е за малко време, и което са лесно изгубва: отъ хайдуци, отъ кражъж и отъ огнь, ами за душевното безкрайно богатство, защо да не са потрудиме? което никой не може да открадне отъ насъ, само ако не оставиме нашата душманинъ дїавола да са приближи до насъ, защото кога види дїавола нѣкомъ добринъ къ насъ той полудава и са труди много какъ да грабни това добро отъ насъ. Знаетели какъ правѣтъ онѣ, които иматъ много иманіе: тѣ, кога нападнатъ на тѣхъ душмани, много са трудащи да искрѣятъ своето имотъство, нѣкой заключатъ яко вратите, а други го закопаватъ въ земляти, само да го искрѣятъ. Тай требъж и ние да пазиме нашето душевно богатство, да го крѣмемъ и да го имаме за онзи свѣтъ.

Сѣкой човѣкъ, който е на човѣдъ земля, когато ще отиди на своето отечество, той много са приготвя и събира сичките потребни, които ще мѣ трудащи за путь, тай требъж да правиме и ние: защото сме на този свѣтъ като на човѣдъ земля, да събираеме добрины, и да вѣдеметотови, когато ни покелей Богъ, дада съврименъвъ нашето небесно отечество. Едини добрины да даржиме при насъ, а други да проводиме напредъ, да откорѣтъ намъ въ райските врати. Защото, който дава милостына на този свѣтъ, той полючака тамо полемъж милостъ отъ Бога. И ще чуе Божіѧ радостный гласъ, който ще мѣ рече: клезни въ царство небесное: защото ма на храни когато вѣхъ гла-денъ. Таквази голѣмъ заплатъ ще прѣемнатъ праведните и за други добрины, про сѫ направили. Таквази заплата быва и за исповѣданіето на грѣховете, за чистосердечните молитви, и за другите добрины. Защото когато омыеме тѣка грѣховете си са покаяніе и исповѣданіе, тамо ще имаме голѣмо дерзновеніе. Аколи не омыемъ тѣ-